U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **V. L.**, zast. JUDr. Miroslavou Virágovou, advokátkou, se sídlem Jesenická 146, Vrbno pod Pradědem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 6. 2011, č. j. 18 Ad 2/2011 - 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná rozhodnutím ze dne 12. 3. 2010, č. j. X, podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, přiznala žalobkyni od 1. 1. 2010 starobní důchod ve výši 9292 Kč měsíčně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že došetřuje dobu zaměstnání od 1. 8. 1975 do 20. 5. 1979. Dobu pracovní činnosti vykonávanou jako živnost totiž podle ní nelze hodnotit na základě svědeckých prohlášení. Rozhodnutím ze dne 16. 11. 2010, č. j. X, žalovaná podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 90 odst. 5 správního řádu námitky žalobkyně zamítla a uvedené prvoinstanční rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí o námitkách žalovaná uvedla, že dobu od 1. 8. 1975 do 20. 5. 1979, ve které měla žalobkyně podle svého tvrzení vykonávat práci domácí švadleny v rámci poskytování služeb na základě povolení Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem, nemohla započíst do doby důchodového pojištění. Ve své evidenci totiž nemá žádný doklad prokazující dobu důchodového zabezpečení dosaženou v tomto období, takový doklad se nepodařilo dohledat ani v archívu Města Vrbno pod Pradědem a žalobkyní předložená čestná prohlášení jejích tehdejších zákaznic, jejího bývalého manžela a někdejší vedoucí finančního odboru Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem nelze považovat za dostatečné důkazy pro uznání uvedené sporné doby.

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 9. 6. 2011, č. j. 18 Ad 2/2011 - 18, rozhodnutí žalované o námitkách zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění

tohoto rozsudku soud uvedl, že v řízení o žalobě vyslechl bývalého manžela žalobkyně a tehdejší vedoucí finančního odboru Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem a na základě jejich svědeckých výpovědí dospěl k závěru, že žalobkyně v době od 1. 8. 1975 do 20. 5. 1979 vykonávala práci domácí švadleny na základě povolení Městského národního výboru ve Vrbně pod Pradědem a v tomto období tak získala dobu důchodového zabezpečení.

Proti tomuto zrušujícímu rozsudku krajského soudu podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) blanketní kasační stížnost. V jejím doplnění namítla, že v případě žalobkyně nebyl prokázán výkon činnosti domácí švadleny v rozsahu zakládajícím její účast na důchodovém zabezpečení, když prokázání takového rozsahu je svědeckými výpověďmi prakticky nemožné. Podle stěžovatelky tedy období od 1. 8. 1975 do 20. 5. 1979 nelze započíst do doby důchodového pojištění žalobkyně.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2 věty první soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí soudu. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine*). Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně.

Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.* Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.* Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

V daném případě byl rozsudek krajského soudu doručen stěžovatelce do její datové schránky ve středu 29. 6. 2011. Tato skutečnost vyplývá z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky založeného u č. l. 22 soudního spisu. V poučení rozsudku byla stěžovatelka správně poučena o možnosti podání kasační stížnosti a o lhůtě k jejímu podání. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet ve čtvrtek 30. 6. 2011 a skončila ve středu 13. 7. 2011. K jejímu zachování bylo proto třeba, aby nejpozději dne 13. 7. 2011 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Kasační stížnost byla nicméně podána k poštovní přepravě teprve ve čtvrtek 14. 7. 2011, jak je uvedeno na obálce založené na č. l. 26 soudního spisu. Z toho vyplývá, že kasační stížnost stěžovatelky byla podána opožděně. Proto ji Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Nejvyšší správní soud rozhodl o věci samé, a proto se již nemusel zabývat návrhem stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2012

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu